

S. Scheldeman, Menen, België

Verleden jaar is voor de gezondheid van mijn hagedissen wel wat naar geweest. Al de in de hof vertoevende dieren zullen die zomer wel niet licht vergeten. De smaragdhagedissen hebben veel te lijden gehad van het gebrek aan zon; het vervellen ging niet vlot. Alhier vond ik gedurende drie maanden geen meelwormen te koop en zo hadden zij bijna uitsluitend regenwormen, en nu dan wat sprinkhanen, door mij aangevoerd, en wat spinnen op hun menu.

De ruïnehagedissen, *Lacerta sicula campestris*, aanvaardden daarentegen geen regenwormen; eens zag ik een vierjarig mannetje een regenworm beknabbelen om hem dan met een gebaar van afkeer te laten vallen. Deze hagedis is een echte zwerver; regelmatig zag ik hem over de muur nieuwe jachtterreinen zoeken. Eens dacht ik, dat het met hem gedaan was, later merkte ik 'lat hij dikwijls enkele dagen op reis was maar steeds weer op zijn lievelingsplekje terugkeerde en ook op één november vond ik hem daar nog; in een spleet in de muur.

Bij deze wijze van hagedissen houden heb ik mij laten verzekeren voor mogelijk schade aan zenuwen die mijn naaste burens zouden kunnen oplopen. Tot tweemaal toe vond mijn buurvrouw — een alleenstaande mejuffrouw — *Lacerta viridis* op haar groen tapijt in de eetplaats. De

eerste maal zat het dier er al twee dagen en warmde zich zomaar ongestoord in de zon die door het raam scheen.

Ik vind, dat, indien men een hagedis wil loslaten, men dit het beste kan doen met een dier dat al enige tijd aan zijn verzorger is gewend. Dieren die eens van een kwaal werden verlost vind ik buitengewoon tam en werkelijk het loslaten waard.

In de loop van augustus vond ik des avonds een van mijn smaragdhagedissen, een drachtig wijfje, zonder veel energie. Het werd in een verwarmd buitenterrarium geplaatst en weldra waren de eieren gelegd. Deze liet ik tot begin oktober met rust. Toen ik deze dan voorzichtig onderzocht, waren er reeds twee hagedisjes uitgekomen, die nog dicht bij de overige eieren gebleven waren. De kleintjes werden in het huisterrarium gezet en het viel mij op hoe deze beestjes al direct een dreighouding aannamen tegenover de nieuwsgierige, maar vreedzame *Anolis carolinensis*. Die kleintjes zetten zich dan zo hoog mogelijk op hun pootjes! Na een dertigtal dagen van een afwisselend menu van wasmotlarven, kleine regenwormen en spinnetjes deden zij het goed en hun bruine tint begon reeds wat te wijken voor het groen van hun ouders. In het terrarium van de Anolissen hadden de hagedissen ook gezelschap van drie *Chalcides tridactylus*.

Dit terrarium is verwarmd met twee aquariumverwarmers van 30 Watt ieder, maar gezien deze voor de duurzaamheid in serie liggen, geven ze tesamen maar 30 Watt. In vroegere *Lacerta*-nummers heb ik gelezen, dat TL-verlichting maar geringe warmte geeft; ik heb in de kap ook de ballast en de starter gemonteerd; dat is wel wat zwaar, maar geeft veel meer warmte!

Wat de jonge smaragdhagedissen betreft, met succes heb ik alle kleintjes al vaker een maand of vijf in het leven gehouden, maar rond februari gingen ze steeds dood; niet uit gebrek aan voedsel, zij werden slap en futloos, waarschijnlijk door gebrek. Ik vraag me af of ik met ultraviolet licht beter zou slagen.

Naschrift redactie: De kleine smaragdhagedissen, die in onze streken juist wat te laat in het seizoen geboren worden om voor de winter helemaal op krachten te kunnen zijn, halen het volgende voorjaar wel, indien men tracht hen door middel van kunstlicht — en dat hoeft nog geen ultraviolet licht te zijn — en goede voeding een rijk en wat langer najaar te geven. Dan, eind december, in winterslaap brengen. Met de lente komen dan ook weer de hagedisjes te voorschijn, broodmager weliswaar, maar meestal gezond. Hen de hele winter door actief houden is welhaast onmogelijk; ook de volwassen dieren halen dat haast niet.

#### VAN DE BIBLIOTHECARIS:

Met dit nummer sluiten we weer een jaargang af. Ik maak u gaarne wederom attent op het feit, dat u door middel van mijn tussenkomst uw jaargang kunt laten inbinden. De prijs bedraagt f 3,50. Indien u twee of meer jaargangen in één band wilt laten inbinden betaalt u per jaargang f 0,50 meer. Voor het doorschieten met blanco bladen voor het maken van aantekeningen is eveneens f 0,50 per jaargang verschuldigd.

U kunt uw jaargangen inzenden aan de heer Reyst tot 1 november a.s. Het verschuldigde bedrag dient tegelijkertijd te worden overgemaakt op de postgirorekening van de heer Reyst, nr. 310551.

M. v. R.



*Lacerta sicula campestris*

foto H. Fischer